

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412212296
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1412212296.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobcu: Správcovské bratislavské družstvo, Bratislava, Ul. Drobného 27, IČO : 35 803 843, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Barbara Holíková, s.r.o., Bratislava, Staré Grunty 162 , IČO : 36 863 971 proti žalovanej : P. N., bytom N., M. D.. X, zastúpená JUDr. Iveta Balalová, advokátka v Bratislave, Ružová dolina 10, IČO : o zaplatenie 4.194,09 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 4. júna 2013 č.k. 7C 206/2012 - 66, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 4. júna 2013 č.k. 7C 206/2012 - 66 odmieta.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.194,09 €, zmluvnú pokutu vo výške 0,1% za každý deň omeškania zo sumy 4.194,09 € od 30.6.2012 do zaplatenia, trovy konania 251,50 € a trovy právneho zastúpenia 571,44 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s poukazom na ust. § 153b ods.1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania - rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 5C 65/2005-352, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co 299/2009-417 zo dňa 13.10.2010, zmluvou o výkone správy č. X/XXXX a dodatkom k nej, vyúčtovaním nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za obdobie od 1.1.2001 do 31.12.2001, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX mal za preukázané, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúceho sa na XX. poschodí bytového domu na M. D.. X S. N., zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. G. S.. Z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2011 nepochybne vyplýva, že dlh žalovanej predstavuje sumu 4.194,09 €. Podľa § 8a ods. 1; § 10 ods.1 veta prvá a ods. 4 veta prvá a § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú, keď žalovaná bola povinná nedoplatok z vyúčtovania za rok 2011 žalobcovi uhradiť do 30 dní od doručenia vyúčtovania správcom na účet domu, povinnosť ktorú si dobrovoľne neslila, preto ju súd zaviazal na plnenie rozsudkom. Podľa článku IV bod 9. zmluvy o výkone správy pri neuhradení preddavkových platieb alebo ich časti ako aj platieb vyplývajúcich z vyúčtovania alebo ich časti v termíne splatnosti sú dlhujúci vlastníci povinní zaplatiť zmluvnú pokutu podľa § 544 a nasl. Obč. zákonníka vo výške 0,1% z dlžnej sumy za každý započatý deň omeškania až do dňa zaplatenia, najmenej však 25,- Sk. Za deň zaplatenia (úhrady) sa považuje deň pripísania dlžnej sumy na účet s uvedením variabilného symbolu, ktorý správca oznámil dlžníkovi, preto žalobca oprávnene uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1% za každý deň omeškania zo sumy 4.194,09 € od 30.6.2012 do zaplatenia. 1.1. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. Žalobcovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku v sume 251,50 € a trovách jeho právneho zastúpenia advokátom v sume 571,44 € za tri úkony právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné podanie na súd zo dňa 27.8.2012, a za účasť na pojednávaní konanom dňa 4.6.2013, pri hodnote

jedného úkonu 151,02 € plus 2x režijný paušál po 7,63 € a 1x 7,81 € a 20 % DPH. Odmenu advokátky súd vyčíslil podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov v znení neskorších predpisov.

2. Rozsudok odvolaním napadla žalovaná dôvodiac, že vo vyúčtovaní za rok 2011, ktorý predstavuje podklad pre uplatnenie žaloby je ako vlastníka bytu uvedená REOS CONSULT s.r.o., rovnako ako aj v zálohových predpisoch, a nie žalovaná. Namietala nedoplatok za rok 2011, ktorý nevznikol v r. 2011, ale bol prenesený z predchádzajúcich rokov, preto považuje nárok za premlčaný. Namietala položku za dodané teplo, teplú a studenú vodu, keďže v byte býva sama a minimálne jeden týždeň v mesiaci bola mimo bydliska, ako aj zálohové predpisy, ktoré platila mesačne, avšak výpisy momentálne k dispozícii nemá. Má zato, že postupom súdu prvej inštancie bolo porušené právo na spravodlivý proces, keďže jej neboli doručené predvolania na súd a nemohla sa zúčastniť pojednávania, ani vyjadriť sa k žalobe. Taktiež namietala neúplne zistený skutkový stav veci. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie, v ktorom bude súd prvej inštancie povinný doplniť dokazovanie za účelom zistenia ako bolo vykonané vyúčtovanie za rok 2011, či bola meraná skutočná spotreba energií. Až po doplnení dokazovania bude môcť súd spravodlivo rozhodnúť.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a súd prvej inštancie správne postupoval v zmysle § 153 ods. 1,2, O.s.p.. Tvrdenia žalovanej o údajnom porušení práva na spravodlivý proces odopretím možnosti konať pred súdom sú účelové a ničím nepreukázané, nakoľko boli naplnené podmienky náhradného doručenia zásielok adresovaných žalovanej, ktoré vedome nepreberala za účelom vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov. Súd prvej inštancie rozhodol po právnej stránke vec správne s prihliadnutím na predložené listinné dôkazy. Žalovaná sa dlhodobo vyhýba hradeniu záväzkov za užívanie bytu v jej vlastníctve, ako aj služieb s tým spojených, čím poškodzuje ostatných vlastníkov BD, keďže tieto finančné prostriedky v spoločnom rozpočte chýbajú. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná repliku k vyjadreniu žalobcu nepodalala.

5. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (C.s.p.) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. c/ C.s.p. pretože smerovalo proti rozsudku, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a dôvody taxatívne uvedené v § 356 písm. b) C.s.p. (§ 202 ods. 1 O.s.p.) neboli zistené.

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu na základe rozsudku pre zmeškanie v čase platnosti a účinnosti Občianske súdneho poriadku, keď dospel k záveru, že boli v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v § 153b ods. 2 O.s.p. a súd považoval žalobcom tvrdý skutkový stav za nesporný. V zmysle § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie proti kontumačnému rozsudku v zásade nie je prípustné. Možnosť podať odvolanie zákon pripúšťa len z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7.1. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa písomne nevyjadrila k žalobe do 15 dní od kedy jej bola doručená (dňa 9. 01. 2013 č.l. 54), hoci ju súd vyzval a poučil o následkoch nesplnenia tejto povinnosti (č.l.55). Nedostavila sa na nariadené pojednávanie, svoju neprítomnosť neospravedlnila včas a vážnymi okolnosťami, nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu, hoci bola riadne predvolaná s poučením o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti rozhodnúť rozsudkom podľa § 153b O.s.p. (doklad o doručení predvolania č.l. 60). Na podklade týchto zistených okolností vyplývajúcich z obsahu spisu a po oboznámení sa s dôvodmi uvedenými v odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že nebol zistený nedostatok niektorej zo základných, či osobitných podmienok rozhodnutia týmto spôsobom. Rovnako nebola splnená ani ďalšia zákonná podmienka pre prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie a to, nesprávna právna kvalifikácia. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie podriadenie zisteného skutkového stavu (žalobcom tvrdý skutkový stav podľa § 153b ods. 3 O.s.p.) pod právne ustanovenie, ktoré sa na tento skutkový stav nevzťahuje, o aký prípad sa v súdnej veci nejedná. Sú

prvej inštancie zistený skutkový stav správne právne posúdil podľa § 8a ods. 1; § 10 ods.1 veta prvá a ods. 4 veta prvá a § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a podľa článku IV bod 9. zmluvy o výkone správy v spojení s § 544 Obč. zákonníka, v dôsledku čoho prijal správny záver o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi titulom nedoplatku z ročného vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za obdobie od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 sumu 4.194,09 €, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1% za každý deň omeškania zo sumy 4.194,09 € od 30.6.2012 do zaplatenia.

8. Žalovaná v odvolaní namietala, že postupom súdu prvej inštancie bolo porušené právo na spravodlivý proces, pričom porušenie práva na spravodlivý proces vyvodzovala z toho, že údajne sa nemohla účelne brániť, keďže nielen žaloba, ale aj predvolania na pojednávanie nebolo žalovanej riadne doručené.

8.1. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

8.3. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

8.4. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp.zn. 8Cdo/180/2017 zo dňa 20. decembra 2017) treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

8.5. O žalovanou namietanom nedoručení zásielok rozhodoval súd prvej inštancie uznesením, ktorým zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, vydaného Okresným súdom Bratislava IV č.k. 7C 206/2012 - 66 zo dňa 4. 6. 2013, rozhodnutí ktorom konštatoval, že z obsahu spisu nevyplýva, že by súd v prejednávanej veci v prípade žalovanej nerešpektoval niektoré z jej procesných práv priznaných Občianskym súdnym poriadkom. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 25. septembra 2014 č.k. 9Co 216/2015 -131 predmetné uznesenie ako vecne správne potvrdil s tým, že s prijatým záverom súdu prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil. Z uvedeného teda vyplýva že postupom prvoinštančného súdu, ktorý sa neprieči zákonu, preto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces a preto námietka žalovanej v tomto smere je neopodstatnená.

9. Pre posúdenie splnenia zákonných podmienok možnosti podať odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie je bez právneho základu žalovanou namietaný nesprávne zistený skutkový stav a návrh na doplnenia dokazovania za účelom zistenia ako bolo vykonané vyúčtovanie za rok 2011, či bola meraná skutočná spotreba energie. Skutkovým základom rozsudku pre zmeškanie je skutkový stav tvrdený žalobcom, ohľadne ktorého zákon umožňuje sudcovi prijať fikciu nespornosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto odvolanie žalovanej bez meritórneho prejednávania musel podľa zákonného ustanovenia § 386 písm. c) C.s.p. odmietnuť, pretože smerovalo proti rozsudku, proti ktorému nie je odvolanie prípustné podľa príslušných ustanovení O.s.p. v čase vydanie rozsudku, keďže v odvolaní žalovaná nenamietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 202 ods. 1 O.s.p., ktorá skutočnosť by bola dôvodom na podanie odvolania a podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. per analogiam, keďže Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách odvolacieho konania v prípade odmietnutia odvolania. Ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania upravuje situáciu najbližšiu odmietnutiu odvolania (odvolací súd vec meritórne neprejednal), preto súd postupoval podľa tohto ustanovenia. Žalobcovi preto vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).